

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 92/21
V Luxemburgu 3. júna 2021

Rozsudok vo veci C-784/19
„Team Power Europe“ EOOD/Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna
agencia za prihodite – Varna

Na to, aby bolo možné agentúru dočasného zamestnávania považovať za agentúru, ktorá „zvyčajne vykonáva svoju činnosť“ v členskom štáte, musí významnú časť svojich činností spočívajúcich v pridelení pracovníkov vykonávať v prospech užívateľských podnikov, ktoré sú usadené a vykonávajú svoje činnosti na území uvedeného členského štátu

Výkon činností spočívajúcich vo výbere a nábore dočasných agentúrnych pracovníkov v členskom štáte, v ktorom je agentúra dočasného zamestnávania usadená, nestačí na to, aby sa na túto agentúru nahliadalo tak, že v tomto členskom štáte vykonáva „podstatné činnosti“

V roku 2018 bulharský štátny príslušník uzavrel pracovnú zmluvu so spoločnosťou Team Power Europe založenou podľa bulharského práva, ktorej predmetom podnikania je výkon činnosti v oblasti dočasnej agentúrnej práce a sprostredkovania práce v Bulharsku a v iných krajinách. Na základe tejto zmluvy bol uvedený štátny príslušník pridelený užívateľskému podniku usadenému v Nemecku. Od 15. októbra do 21. decembra 2018 mal vykonávať svoju prácu pod vedením a dohľadom tohto nemeckého podniku.

Oddelenie príjmov mesta Varna (Bulharsko), ktoré vychádzalo z toho, že priamy vzťah medzi spoločnosťou Team Power Europe a dotknutým pracovníkom nebol zachovaný a že tento podnik nevykonáva na bulharskom území podstatnú činnosť, odmietlo žiadosť spoločnosti Team Power Europe o vydanie potvrdenia A 1 osvedčujúceho, že na dotknutého pracovníka sú počas jeho pridelenia uplatniteľné bulharské právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia. Podľa tohto oddelenia teda situácia tohto pracovníka nepatrí do pôsobnosti článku 12 ods. 1 nariadenia (ES) č. 883/2004¹, na základe ktorého by sa tieto bulharské právne predpisy uplatňovali. Správna sťažnosť, ktorú Team Power Europe podala proti tomuto rozhodnutiu oddelenia príjmov, bola zamietnutá.

V tomto kontexte Administrativen săd – Varna (Správny súd Varna, Bulharsko), na ktorý bola podaná žaloba, ktorou sa domáhalo zrušenia rozhodnutia o zamietnutí tejto správnej sťažnosti, rozhodol položiť Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa relevantných kritérií, ktoré treba zohľadniť na účely posúdenia, či agentúra dočasného zamestnávania zvyčajne vykonáva „podstatné činnosti, ktoré sú iné ako činnosti výlučne vnútorného riadenia“ na území členského štátu, v ktorom je usadená, v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia (ES) č. 987/2009², ktorý spresňuje článok 12

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012 (Ú. v. EÚ L 149, 2012, s. 4). Článok 12 ods. 1 tohto nariadenia konkrétne stanovuje, že „osoba, ktorá ako zamestnanec vykonáva v členskom štáte činnosť v mene zamestnávateľa, ktorý tam zvyčajne vykonáva svoju činnosť[,] a ktorá je týmto zamestnávateľom vyslaná do iného členského štátu, aby tam vykonávala prácu v mene tohto zamestnávateľa, naďalej podlieha právnym predpisom prvého členského štátu za predpokladu, že očakávané trvanie takejto práce nepresahuje dvadsaťštyri mesiacov a že osoba tam nie je vyslaná, aby nahradila inú osobu“.

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1). Podľa článku 14 ods. 2 tohto nariadenia „na účely uplatňovania článku 12 ods. 1 základného nariadenia sa slová „ktor[ý] tam zvyčajne vykonáva svoju činnosť“ vzťahujú na zamestnávateľa, ktorý zvyčajne vykonáva svoje podstatné činnosti, ktoré sú iné ako činnosti výlučne vnútorného riadenia, na území členského štátu, v ktorom je usadený, pri zohľadnení

ods. 1 nariadenia č. 883/2004. Splnenie tejto požiadavky spoločnosťou Team Power Europe totiž podmieňuje uplatniteľnosť tohto posledného uvedeného ustanovenia na prejednávajúcu vec.

Veľká komora Súdneho dvora vo svojom rozsudku v súvislosti s agentúrami dočasného zamestnávania spresňuje rozsah pojmu zamestnávateľ, ktorý „zvyčajne vykonáva svoju činnosť“ v členskom štáte, ktorý je upravený v tomto ustanovení a spresnený v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 987/2009.

Posúdenie Súdny dvorom

Súdny dvor najprv toto posledné uvedené ustanovenie vykladá doslovne a uvádza, že agentúra dočasného zamestnávania sa vyznačuje tým, že vykonáva všetky činnosti pozostávajúce z výberu, nábora a pridelenia dočasných agentúrnych pracovníkov do užívateľských podnikov. V tejto súvislosti Súdny dvor uvádza, že hoci činnosti výberu a nábora dočasných agentúrnych pracovníkov nemožno kvalifikovať ako „činnosti výlučne vnútorného riadenia“ v zmysle tohto ustanovenia, výkon týchto činností v členskom štáte, v ktorom je takáto agentúra usadená, nepostačuje na to, aby sa na ňu nahliadalo tak, že tam vykonáva „podstatné činnosti“. Jediným účelom činností výberu a nábora dočasných agentúrnych pracovníkov je totiž následné pridelenie takýchto pracovníkov užívateľským podnikom. Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza, že hoci výber a nábor dočasných agentúrnych pracovníkov zaiste prispieva k vytváraniu obratu agentúry dočasného zamestnávania, keďže tieto činnosti predstavujú nevyhnutný predpoklad následného pridelenia takýchto pracovníkov, iba pridelenie týchto pracovníkov užívateľským podnikom na základe zmlúv uzavretých na tento účel s poslednými uvedenými skutočne vytvára tento obrat. Príjmy takejto agentúry totiž závisia od výšky odmeny vyplácanej dočasným agentúrnym pracovníkom, ktorí boli pridelení užívateľským podnikom.

Pokiaľ ide ďalej o kontext, do ktorého spadá uvedené ustanovenie, Súdny dvor pripomína, že prípad, keď pracovník vyslaný na výkon práce v inom členskom štáte naďalej podlieha právnym predpisom prvého členského štátu, predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla, podľa ktorého osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte podlieha právnym predpisom tohto členského štátu.³ Ustanovenie, ktoré upravuje takýto prípad, sa preto musí vykladať reštriktívne. Z tohto hľadiska sa toto ustanovenie o výnimke nemôže uplatňovať na agentúru dočasného zamestnávania, ktorá v členskom štáte, v ktorom je usadená, vôbec nepridelenie pracovníkov užívateľským podnikom, ktorí sú v tomto štáte tiež usadení, alebo tak robí len v zanedbateľnej miere. Okrem toho definície pojmov „agentúra dočasného zamestnávania“ a „dočasný agentúrny pracovník“ stanovené v smernici 2008/104/ES⁴, keďže z nich vyplýva účel činnosti agentúry dočasného zamestnávania, podporujú tiež výklad, podľa ktorého možno takúto agentúru považovať za agentúru, ktorá v členskom štáte, v ktorom je usadená, vykonáva „podstatné činnosti“, len vtedy, ak tam vykonáva významným spôsobom činnosti pridelenia týchto pracovníkov v prospech užívateľských podnikov, ktorí sú usadení a vykonávajú svoje činnosti v tom istom členskom štáte.

Pokiaľ ide napokon o cieľ sledovaný dotknutým ustanovením, Súdny dvor uvádza, že výnimku uvedenú v článku 12 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, ktorá predstavuje výhodu poskytnutú podnikom vykonávajúcim slobodné poskytovanie služieb, nemôžu využívať agentúry dočasného zamestnávania, ktoré zameriavajú svoje činnosti pridelenia dočasných agentúrnych pracovníkov výlučne alebo hlavne na jeden alebo viacero iných členských štátov než štát, v ktorom sú usadené. Opačné riešenie by totiž mohlo podnecovať tieto agentúry na „forum shopping“ tým, že sa usadia v členskom štáte, ktorý má pre ne najpriaznivejšie právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia. V konečnom dôsledku by hrozilo, že takéto riešenie by mohlo viesť k zníženiu úrovne ochrany poskytovanej systémami sociálneho zabezpečenia členských štátov. Súdny dvor okrem toho zdôrazňuje, že poskytnutie takejto výhody tým istým agentúram by malo za následok narušenie hospodárskej súťaže medzi rôznymi možnými spôsobmi zamestnávania v prospech

---

všetkých kritérií, ktoré sú typické pre činnosti vykonávané daným podnikom. Príslušné kritériá sa musia prispôbiť osobitným vlastnostiam každého zamestnávateľa a skutočnej povahe vykonávaných činností“.

³ Upravené v článku 11 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 883/2004.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 9).

dočasnej agentúrnej práce v porovnaní s podnikmi, ktoré priamo prijímajú svojich zamestnancov, ktorí by boli poistení v rámci systému sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom pracujú.

Súdny dvor dospel k záveru, že **na to, aby bolo možné agentúru dočasného zamestnávania usadenú v členskom štáte považovať za agentúru, ktorá „zvyčajne vykonáva svoju činnosť“ v tomto členskom štáte, musí významnú časť svojich činností spočívajúcich v pridelení dočasných agentúrnych pracovníkov vykonávať v prospech užívateľských podnikov, ktoré sú usadené a vykonávajú svoje činnosti na území uvedeného členského štátu.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499